

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. V. De Abbate Joachimo & Almarico ad c.2. de SS. Trin.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

1. *Tmnsubstantiationis vocabu-*
lum novum.   4. *Theodoreti sententia.*
2. *Scotus ante concil. Lateranense*
non fuisse dogma fidei ait.   5. *Gelasii Pontificis.*
3. *μετασώσις.*   6. *Patriarche Antiocheni.*
7. *Simplicius Verinus est Salma-*
sus.

Transsub-
stantiatio-
nis vocabu-
lum novum.

Scotus ante
concil. La-
teranense
non fuisse
dogma fidei

μετασώσις.

Theodoreti

sententia.

Gelasii Pon-
tificis.

Patriarche
Antiocheni.

Simplicius
Verinus est

(Claudius Salmasius)

.

Salmasius.

A It Innocentius III. c. 1. §. una verò. X. de S. Trin. transsubstantiari panem in corpus & vinum in sanguinem. Vocabulum transubstantiationis novum est, & Scotus, Scholasticorum alpha, testatur ipse, dogma hoc ante concilium lib. 3. de Missa c. 2. §. 3. sanè Patres usi sunt voce μετασώσεως, non tamen ratione essentiæ absolutæ elementorum externorum, sed non fuisse, relatæ, respicientes usus vulgaris in mysticum transmutationem. Frustra ergo est Wagenericus ad hoc cap. i. qui de vocabuli quidem novitate concedit nobis, illud concilio Lateranensi primum usitatum esse, rem autem ipsam pro dogmate fidei semper in Ecclesia fuisse. Contrarium Theodoreetus dial. 2. c. 24. tradit: ἡ τῆς οἰκεῖας ἐξίσταται Φύσις; μένει γὰρ ἡπὶ τῆς περιπέρας σώσις καὶ χριματοκαὶ εἰδης. Et respondens objectioni Eutychiani heretici ait: Sicut per sanctificationem panis non recedit à naturā suā panis, sed manet in substantiâ & figurâ & formâ priori; Ita corpus Christi habet prius εἰδοῦχημα, καὶ περιγραφέν, καὶ ἀπλῶς εἰπεν τὸ τούματος σώσιας. Eadem mens est Gelasio Pontifici libro de duab. nat. contra Eutychen, ubi statuit manere naturam panis in Eucharistiâ. Et Patriarcha Antiochenus apud Photium, ubi habet, corpus Christi, quod à fidelibus accipitur, non recedere, ἐπ τῆς αἰσθητῆς σώσιας. Scriptis superioribus annis de eâ Simplicius Verinus (Claudius Salmasius) ad Justum Pacium contra Hugonem Grotium.

CAP. V.

De Abbatे Joachimo & Almarico
ad c. 2. de SS. Trin.

S U M M A R I A.

1. Joachimus Abbas Florensis.
2. Abbatis opinio jussu Pontificis perscripta contra P. Lombardum.
3. Lombardus absolutus, damnatio Joachimi libello.
4. Honorius III. Joachimum defendit.
5. Almaricus post mortem combatus.
6. Albigenses.

IMITATUR COMPILATOR DECRETALIUM CODICIS JUSTINIANI ORDINEM, de summa Trinitate ordiendo. ABEST HIC TITULUS à collectiōnibus tribus prioribus. Sed tertiam illam intelligo, quæ jussu Innocentii III. à Bernardo Compostellano adornata est. In capite II. damnatur libellus Joachimi Abbatis Florensis in Calabriā, quem contra Petrum Lombardum de unitate seu essentiā renfis. Trinitatis scripserat. Meminit Matthæus Paris in Henrico II. Platinā in Innocentio III. Itaque circa annum Christi 1200. prodiit ille Joachimus, vir valde eruditus, & divinandi dono præditus, quo de Vincentius in speculo lib. 29. Anton. lib. 17. par. 2. c. 1. §. 12. Chalcocond. lib. 6. de reb. Turcicis. Wolf. lect. memor. centuo. 12. Sixtus Senensis in Bibliotheca. Hic peculiari libello Petro Lombardo imputabat, quasi, dum doceret unam rem esse, quæ veraciter sit Pater, Filius & Spiritus S. adeoque tres esse personas, ideo trinitate inducere quandam quaternitatem, tres nempe personas & communem essentiam, quasi quartam. Hæc lis sub Alexandro III. orta est. Qui Pontifex cum persuasum haberet, Abbatis opinio Lombardum contra veram Christi humanitatem docere, Abbatii nio jussu auctor fuit, ut in Lombardum scribebet: Sed cum Synodo Lutetiæ congregatæ sub Archiepiscopo Senonensi Lombardus absolute perscripta veretur, demum Innocentius III. concilio Lateranensi libellum contra P. Joachimi damnat, nullâ tamen hæreseos notâ in auctorem expeditum. Existere etiam epistolam Honorii III. ad Episcopum Lutetiæ canum scribit ex Gabriele Bario Wolfius lect. mem. d. loc. qui Joachimum defendat. Idque etiam habet Bivarius in apologetico suo pro Lucii Dextri chronico, allegans Jacobum Græcum in chronologiam ordinis Florensis sect. XX, & Paschalimum Regiselli.

Almaricus post mortem combustus albigenses. num in prologo ad prophetias Joachimi. Alias ejusdem Honori literas idem addit Bivarius, quas ex tomo III. Regesti sub numero 268. in Vaticano Archivo à Lucâ Waddingo accepisse ait. Alia fuit sors Almarici Carnotensis, cuius in fine meminit Innocentius. Eum non tam hæreticæ, quam insanæ, ut Pontifex loquitur, doctrinæ condemnat. Qui Albigensibus adhæsse fertur. Ejus moerore animi, ob damnata dogmata sua mortui, post editam constitutionem Lateranensis concilii, ossa exhumata & combusta fuerunt, iussu Philippi Augusti, Regis Franciæ. Vide Rigordum in vitâ Philippi Augusti Anno 1109. Robertum in Chronico Altissiodorensi anno 1110. Martin. Polonum & Platinam, Innocent. III.

C A P. VI.

Hæreticos post mortem condemnari.

S U M M A R I A.

1. <i>Juris Civilis sanctio.</i>	3. <i>Rationes cur mortui condamnentur, ex l. 4. C. de Hæret.</i>
2. <i>Juris Canon. sententia & Emendatio. can. Sanè. 3. c. 24. q. ii.</i>	4. <i>Ex l. 2. C. de Apostat.</i>
	5. <i>Ab exemplis & re judic.</i>
	6. <i>Ex scripturâ sacrâ.</i>

Juris Civilis sanctio.

Quod fine præcedentis capituli de Alcmario recitavi, ansam subministrat videndi, an hæretici post mortem etiam damnandi veniant? Jure Civili in hæreticos poena capitalis non est statuta, quod solidè & eruditè demonstrat Justus Meyerus, Jctus Argentoratensis tractatu Scioppii classico opposito. Puniuntur tamen ipsi, sed diverso supplici genere. Quare ut mortuorum doctrina damnari debeat, ne forte successu temporis sectarios inveniat, impunitate auctoris sui confisos, ipsos tamen sententia & damnari & sententiam in cineres & ossa ferri, excedere humanum tatis leges & modum videtur. Quo pertinet can. sanè. 3. caus. 24. can. Sanè. 3. qu. ii. ubi in fine pro: ex nomine, lege, ex homine. Vide Franc. 24. q. ii. c. Longum à Coriolano summâ concil. p. 154. Sed defendant exemplo criminis Majestatis, quo utuntur Imp. in l. 4. C. de Hæ-

181a